

[Hilmar Baunsgaard.]

forpligtelse i den radikale gruppe, ikke over for nogen anden folketingsgruppe, men over for det ansvar, vi føler at det danske folket, danske parlamentarikere, må have over for deres forpligtelser i Europaparlamentet. Det ville være ønskeligt, om vi ikke gjorde en praktisk vanskelighed større og mere teoretisk, end den i virkeligheden er. Det er et spørgsmål om at løse det praktisk, og der går ikke en gnist tabt af folketingets værdighed ved at løse det. Derimod kan der gå betydelige dele af vores værdighed tabt, hvis vi ikke løser det.

(Kort bemærkning).

Ninn-Hansen: Hr. Hilmar Baunsgaards bemærkninger om, at vi lægger vægt på Europaarbejdet, deler vi selvfølgelig alle. Dette er en drøftelse af, hvordan man finder den rigtigste form for at tage det hensyn, vi skal tage til folketingets som arbejdsplads, samtidig med at vi skal klare det andet.

Jeg vil gerne sige til hr. Hilmar Baunsgaard, der måske i nogle bemærkninger nærmede sig det lidt moraliserende over for os andre, og vi har sandelig ikke villet gøre det til en større debat, men det er næsten nødvendigt, det er i hvert fald det høfligste, at svare på synspunkter, der bliver fremsat fra medlemmer her i salen.

Så må jeg sige en anden ting. Under de forhandlinger, vi havde sidste vinter, stillede vi to konkrete forslag. Det ene drejede sig om stedfortræderordningen. Det kan man afvise, som det skete, men det er dog et konkret forslag, der ville kunne bidrage væsentligt til at klare denne sag. Det andet var vort tilbud om at udforme en bestemmelse i forretningsordenen, hvis de andre partier ønskede det, der kunne sikre os over for denne situation. Men selv om det er et halvt år siden, har vi ikke fået forelagt et sådant forslag, og jeg måtte forstå de forhandlinger, der blev ført dengang, sådan, at man ikke mente, der var brug for at indføre noget sådant i forretningsordenen, at det var tilstrækkeligt med de aftaler, der blev truffet med folketingets formand om udsættelse af debatter og selvfølgelig den indstilling, vi alle har, at ingen ønsker at udnytte en situation, hvor der er repræsentanter i Europaparlamentet, til en politisk aktion.

Statsministeren (Anker Jørgensen): Hr. Poul Hartling var i sit indlæg inde på noget, vi har fået at vide nogle gange, nemlig at regeringen afviste at stoppe 29 lovforslag, som VKR mente at vi burde stoppe. Jeg skal ikke indgående gå ind på problemerne omkring disse 29 lovforslag, men blot understrege, at når vi fastholdt, at disse lovforslag skulle føres igennem, helst til en vedtagelse, var det naturligvis, fordi regeringen mente, at disse 29 lovforslag var så vigtige, at de burde føres igennem. Der var altså efter vor mening ganske saglig motivering for det.

Jeg vil også gerne for en ordens skyld understrege, at disse 29 lovforslag vel næsten alle nu er ved at være færdigbehandlet. Jeg tror også, man har lov at sige, at de er behandlet på en fuldt forsvarlig måde, således at man ikke kan sige, at denne lovhøst ikke er gennemført på et rimeligt grundlag.

Jeg vil også gerne udtrykke min glæde over, at en stor del af disse lovforslag, som man altså ønskede udsat, er gennemført eller vil blive gennemført her i tinget med vekslende flertal. Det er ingen kritik, det er en anerkendelse af, at det er lykkedes både at få en saglig behandling af dem og også at få enten bred tilslutning til dem eller i hvert fald skiftende flertal for dem.

Jeg må også lige for en ordens skyld sige, at regeringen forud for VKRs forslag om at stoppe 29 lovforslag på eget initiativ havde gået alle lovkomplekserne igennem og sorteret ikke mange, men meget store lovkomplekser fra og udsat dem til næste folketingssamling.

Jeg vil lige nævne disse ting, selv om de vel er bekendt for tinget og vel også burde være kendt for pressen, der stadig væk kører på myten om, at der er tale om lovjaskeri herinde.

Hr. K. J. Mortensen var inde på næste års lovgivning og gav udtryk for ønsket om, at man ligesom delte lovforslagene op i revisionsforslag, i EF-forslag og i egentlige reformforslag. Det er naturligvis noget, vi alle sammen kan gøre for os selv, men det er sikkert rimeligt at foretage denne opdeling, således at man ikke bare nævner tallet 150 eller 200 eller 230, men virkelig får et billede af, hvad der er store love, og hvad der er mere rutinemæssige revisioner.

Jeg vil godt give tilsagn om, at regeringen